

44. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΡΙΑΣ ΘΕΟΥ

καὶ αὐλέουσιν καὶ κρόταλα ἐπικροτέουσιν. καὶ μοι τούτου πέρι
σαφές οὐδὲν εἰπεῖν ἐδύναντο.

Ἔστι δὲ καὶ λίμνη αὐτόθι, οὐ πολλὸν ἐκὰς τοῦ ἱεροῦ, ἐν τῇ ἰχθύες **45**
ἱεροὶ τρέφονται πολλοὶ καὶ πολυειδέες. γίνονται δὲ αὐτῶν ἔνιοι
5 κάρτα μεγάλοι· οὗτοι δὲ καὶ οὐνόματα ἔχουσιν καὶ ἔρχονται
καλεόμενοι· ἐπ' ἐμέο δέ τις ἦν ἐν αὐτοῖσι χρυσοφορέων. ἐν τῇ
πτέρυγι ποίημα χρύσειον αὐτέω ἀνακέατο, καὶ μιν ἐγὼ πολλάκις
ἐθεησάμην, καὶ εἶχεν τὸ ποίημα.

Βάθος δὲ τῆς λίμνης πολλόν. ἐγὼ μὲν οὐκ ἐπειρήθην, λέγουσι **46**
10 δ' ὦν καὶ διηκοσίων ὀργυιέων πλέον ἔμμεναι. κατὰ μέσον δὲ
αὐτῆς βωμὸς λίθου ἀνέστηκεν. δοκέοις ἂν ἄφνω ἰδὼν πλώειν τέ
μιν καὶ τῷ ὕδατι ἐποχέεσθαι, καὶ πολλοὶ ὧδε νομίζουσιν· ἐμοὶ
δὲ δοκέει στῦλος ὑφεστεῶς μέγας ἀνέχειν τὸν βωμόν. ἔστεπται
δὲ αἰεὶ καὶ θυώματα ἔχει, πολλοὶ δὲ καὶ ἐκάστης ἡμέρης εὐχὴν
15 ἐς αὐτὸν νηχόμενοι στεφανηφορέουσιν.

Γίνονται δὲ αὐτόθι καὶ πανηγυρίες τε μέγισται, καλέονται **47**
δὲ εἰς τὴν λίμνην καταβάσιες, ὅτι ἐν αὐτῆσι ἐς τὴν λίμνην τὰ ἱερά
πάντα κατέρχεται. ἐν τοῖσιν ἡ Ἥρη πρώτη ἀπικνέεται, τῶν
ἰχθύων εἵνεκα, μὴ σφέας ὁ Ζεὺς πρῶτος ἴδηται· ἦν γὰρ τότε
20 γένηται, λέγουσιν ὅτι πάντες ἀπόλλυνται. καὶ δῆτα ὁ μὲν
ἔρχεται ὀψόμενος, ἡ δὲ πρόσω ἰσταμένη ἀπείργει τέ μιν καὶ
πολλὰ λιπαρέουσα ἀποπέμπει.

Μέγισται δὲ αὐτοῖσι πανηγυρίες αἰ ἐς θάλασσαν νομίζονται. **48**
ἀλλ' ἐγὼ τούτων πέρι σαφές οὐδὲν ἔχω εἰπεῖν· οὐ γὰρ ἦλθον
25 αὐτὸς οὐδὲ ἐπειρήθην ταύτης τῆς ὁδοιπορίας. τὰ δὲ ἐλθόντες
ποιέουσιν, εἶδον καὶ ἀπηγήσομαι. ἀγγήιον ἕκαστος ὕδατι σεσα-
γμένον φέρουσιν, κηρῷ δὲ τάδε σεσήμανται. καὶ μιν οὐκ αὐτοὶ
λυσάμενοι χέονται, ἀλλ' ἔστιν ἀλεκτρυὼν ἱρός, οἰκέει δὲ ἐπὶ τῇ
λίμνῃ, ὃς ἐπεὶ σφέων δέξεται τὰ ἀγγήια, τὴν τε σφρηγίδα ὀρή